

A Fővárosi Ítéltábla az Arató és Mousa Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Mousa Delal Attila ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Ligeti György ügyvéd (címe) által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2017. április 7. napján kelt 68.P.24.947/2016/3-I. számú ítélete ellen a II. rendű alperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és a felperesnek a ... című ... -én, ...-án, ...-én, valamint ...-én megjelent számaiban, továbbá a ... internetes oldalon ...-án, ...-én, ...-én, ...-én, ...-én, ...-én, ...-én és ...-én megjelent cikkekben írtak okán a magánélethez való jogának, becsületének és az emberi méltósága megsértésének megállapítása iránti keresetét elutasítja.

Arra kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül az elkövetett jogsértésért a felperestől magánlevélben kérjen elnézést és a jogsértőnek bizonyult fényképeket és videofelvételt véglegesen törölje.

A II. rendű alperest a további jogsértéstől eltiltja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 45.000 (negyvenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy 50.000 (ötvenezer) forint, a II. rendű alperest, hogy 150.000 (százötvenezer) forint fellebbezési illetéket fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Keresetében a felperes annak megállapítását kérte, hogy az alperesek megsértették a magánélethez

való jogát, a becsületét és az emberi méltóság tiszteletben tartásához való jogát, és a jóhírnevét a ... című ...ban ... napján, ... napján, ... napján, ... napján, valamint a ... internetes oldalon ... napján, ... napján, ... napján, ... napján, ... napján, ... napján, valamint ... napján megjelent cikkekben közöltekkel. Kérte továbbá annak megállapítását, hogy az alperesek megsértették a magánélethez való jogát, a becsületét és az emberi méltóság tiszteletben tartásához való jogát, és a jóhírnevét azzal, hogy a ... internetes oldalon ... napján, ... napján, ... napján, ... napján, ... napján, valamint ... napján közzétett cikkekben az alperesek jogelődje közzétett egy olyan linket, amely a ... napján a ... internetes sajtótermékben nyilvánosságra hozott rejtett kamerás videofelvételhez irányítja az olvasókat. Kérte annak megállapítását, hogy az alperesek megsértették a képmás- és hangfelvétel védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a ... című ...ban, valamint a ... internetes sajtótermékben megjelent sérelmezett cikkek illusztrációjaként a személyét ábrázoló fényképfelvételeket, valamint rejtett kamerás felvételt tettek közzé.

Kérte az alperesek eltiltását a további jogsértéstől, elégtételadásra, valamint a sérelmes helyzet megszüntetésére való kötelezésüket, valamint marasztalásukat 5.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és ennek ... napjától számított törvényes mértékű késedelmi kamatainak megfizetésében.

Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Az I. rendű alperes arra hivatkozott, hogy a szétválási okirat rendelkezései alapján az esetleges jogsértésért nem az I. rendű alperes, hanem a II. rendű alperes tartozik felelősséggel. A II. rendű alperes védekezése szerint a felperes volt az, aki nyilvánosan hirdette szexuális szolgáltatását pénzért, így a magánélet védelméhez fűződő személyiségi joga nem került megsértésre. A becsület és az emberi méltóság állított megsértése körében előadta, hogy a közlések megfelelnek a ..., megfogalmazásmódjukban sem voltak indokolatlanul bántóak, sértőek. A képmás- és hangfelvétel védelméhez fűződő személyiségi jog körében kifejtette, hogy a felperes volt az, aki ezeket a fényképfelvételeket az interneten közzétette, így azok bárki számára hozzáférhetők voltak, ezért számolnia kellett azzal, hogy ezen fényképfelvételek nyilvánosságra kerülnek. Ezen felül a felperes a ... szereplése miatt országos ismertségre tett szert. Hivatkozott arra is, hogy a felperes korábban erotikus tartalmú felvételeket jelentetett meg, így a fényképfelvételek közzététele számára hátránnyal nem járhatott. A nem vagyoni kártérítés iránti igényt eltűzottnak találta esetleges jogsértés esetén is.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes magánélethez való jogát, a becsületét és az emberi méltóság tiszteletben tartásához való jogát azzal, hogy a ... által kiadott ... című ... -én megjelent számában a címdalozon azt közölte, hogy

- ..."

- „..."

- „...", valamint az újság ... oldalán címként azt tüntette fel, hogy „...", és ezen az oldalon azt közölte, hogy

- „..."

- „..."

- „..."

- „..."

- „..."

- „..."

- „..."

- „..."

- „..."

- „..."

- „..."

- „..."

- „....” .

Megállapította, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes magánélethez való jogát, a becsületét és az emberi méltóság tiszteletben tartásához való jogát azzal, hogy a ... által kiadott ... című ... -án megjelent számában a címdalozon azt közölte, hogy

- „....”, az újság ... oldalán címként azt tüntette fel, hogy „....” és ezen az oldalon azt közölte, hogy

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....” .

Megállapította, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes magánélethez való jogát, a becsületét és az emberi méltóság tiszteletben tartásához való jogát azzal, hogy a ... internetes oldalon ...-án „....” című cikkben azt közölte, hogy

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....” .

Megállapította, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes magánélethez való jogát, a becsületét és az emberi méltóság tiszteletben tartásához való jogát azzal, hogy a ... által kiadott ... című ... -én megjelent számában a címdalozon azt közölte, hogy

- „....”, az újság ... oldalán címként azt tüntette fel, hogy „....” és ezen az oldalon azt közölte, hogy

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”

- „....”, valamint azzal, hogy a nyomtatott cikk keretes írásában „....” kezdetű felsorolás közlésével a felperes személyéről és szexuális szokásairól közölt információkat.

- , , , , , " .
 - , , , , , " .
 - , , , , , " .
 - , , , , , " .

— , , , , "

— , , , , "

— , , , , "

— , , , , "

— , , , , " " "

— , , , , "

— , , , , .

- " "
 - ,,... " "
 - ,,... " "
 - " "

[illegible]

- „...”
- „...”
- „...”

Megállapította, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes magánélethez való jogát, a becsületét és az emberi méltóság tiszteletben tartásához való jogát azzal, hogy a ... internetes oldalon ...-én közzölt íráshoz címként azt tüntette fel, hogy „...”, majd a cikkben azt közölte, hogy

- „...”
- „...”

Megállapította, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes magánélethez való jogát, a becsületét és az emberi méltóság tiszteletben tartásához való jogát azzal, hogy a ... internetes oldalon ...-én „...” című cikkben azt közölte, hogy

- „...”
- „...”

Megállapította, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes magánélethez való jogát, a becsületét és az emberi méltóság tiszteletben tartásához való jogát azzal, hogy a ... internetes oldalon ...-én „...” című cikkben azt közölte, hogy

- „...”
- „...”
- „...”
- „...”
- „...”
- „...”

Megállapította, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes magánélethez való jogát, a becsületét és az emberi méltóság tiszteletben tartásához való jogát azzal, hogy a ... internetes oldalon ...-én „...” című cikkben azt közölte, hogy

- „...”
- „...”

Megállapította, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes magánélethez való jogát, a becsületét és az emberi méltóság tiszteletben tartásához való jogát azzal, hogy a ... internetes oldalon ...-án „...” című cikkben kapcsolódó cikként „...” címszóval, és „...” címszóval elérhetővé tett egy linket, amely a ... napján „...” címmel megjelent cikk kapcsán közzétett rejtett kamerás videó felvételhez irányítja az olvasót.

Megállapította, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes magánélethez való jogát, a becsületét és az emberi méltóság tiszteletben tartásához való jogát azzal, hogy a ... internetes oldalon ...-én „...” című cikkben kapcsolódó cikként „...” címszóval, és „...” címszóval elérhetővé tett egy linket, amely a ... napján „...” címmel megjelent cikk kapcsán közzétett rejtett kamerás videó felvételhez irányítja az olvasót.

Megállapította, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes magánélethez való jogát, a becsületét és az emberi méltóság tiszteletben tartásához való jogát azzal, hogy a ... internetes oldalon ...-én „...” című cikkben kapcsolódó cikként „...” címszóval elérhetővé tett egy linket, amely a ... napján „...” címmel megjelent cikk kapcsán közzétett rejtett kamerás videó felvételhez irányítja az olvasót, valamint „...” címszóval elérhetővé tett egy linket amely a ...

napján „...” címmel megjelent cikkhez irányítja az olvasót.

Megállapította, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes magánélethez való jogát, a becsületét és az emberi méltóság tiszteletben tartásához való jogát azzal, hogy a ... internetes oldalon ...-én „...” című cikkben kapcsolódó cikként „...” címszóval elérhetővé tett egy linket, amely a ... napján „...” címmel megjelent cikk kapcsán közzétett rejtett kamerás videó felvételhez irányítja az olvasót, valamint „...” címszóval elérhetővé tett egy linket amely a ... napján „...” címmel megjelent cikkhez irányítja az olvasót.

Megállapította, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes magánélethez való jogát, a becsületét és az emberi méltóság tiszteletben tartásához való jogát azzal, hogy a ... internetes oldalon ...-én „...” című cikkben „...” mondattal elérhetővé tett egy linket, amely a ... napján „...” címmel megjelent cikkhez irányítja az olvasót.

Megállapította, hogy a II. rendű alperes a ... című ...

- ...-i számában annak ... oldalán és a ... oldalon,
- ...-i számának ... oldalán és a ... oldalon,
- ...-i számának ... oldalán és a ... oldalon,
- ...-i számának ... oldalán és a ... oldalon,

valamint a ... internetes oldalon

- ...-án „...” címmel,
- ...-én „...” címmel,
- ...-én „...” címmel,
- ...-én „...” címmel,
- ...-én „...” címmel,
- ...-én „...” címmel, és
- ...-én „...” címmel megjelent

cikkekben a felperest ábrázoló fényképfelvételek közzétételével,

és a ... internetes oldalon

- ...-án „...” címmel,
- ...-én „...” címmel,
- ...-én „...” címmel,
- ...-én „...” címmel megjelent

elektronikus cikkekbe beágyazott videofelvétel közzétételével megsértette a felperesnek a képmás és hangfelvétel védelméhez fűződő személyiségi jogát, mert a közzétételre a felperes hozzájárulása nélkül került sor.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől kezdődően a jövőben tartózkodjon a felperes személyét érintő minden jellegű jogsértő cikk, fénykép- és videofelvétel közzétételétől. Kötelezte, hogy 15 napon belül magánlevélben kérjen a felperestől bocsánatot, valamint hogy 15 napon belül a kereset tárgyát képező jogsértő cikkeket, fényképeket és videofelvételt véglegesen törölje az internetes honlapjáról, annak archívumából és minden adathordozójáról. Kötelezte továbbá, hogy 15 napon belül nem vagyoni kártérítésként fizessen meg a felperesnek 2.500.000 forint tőkét és ennek ...-tól 2013. június 30-ig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű, míg 2013. július 1-től a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 10.000 forint + áfa perköltséget, valamint az államnak a nemzeti adó- és vámhatóság külön felhívására 450.000 forint eljárási illetéket.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg az államnak a nemzeti adó- és vámhatóság külön felhívására 150.000 forint eljárási illetéket.

Határozatának indokolásában kifejtette, hogy az I. rendű alperes nem tartozik felelősséggel a korábbi jogsértésért, ugyanis a szétválási okirat alapján ezen jogsértésekért a felelősséget a II. rendű alperesnek kell viselnie.

Tényként rögzítette, hogy a felperes a ...-ben sugárzott ... című ...show ... szériájában szerepelt több héten keresztül. ... végétől körülbelül fél éves időszakon keresztül a felperes az interneten álnéven szexpartnerkereső oldalakon ellenszolgáltatás fejében bocsátotta áruba a testét és testi szolgáltatásait. Az alperesi jogelőd egyik újságírója a felperes tudta és beleegyezése nélkül rejtett kamerás videofelvételt készített, amely a felperessel lefolytatott beszélgetést tartalmazza a felperes munkájáról, a munkavégzése körülményeiről. Ezen kívül több olyan fényképfelvételt és videofelvételt tett közzé az alperesi jogelőd a nyomtatott és elektronikus sajtótermékben, melyekhez a felperes nem járult hozzá.

Az ítéletében hivatkozott az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésére, II. cikkére, VI. cikk (1) bekezdésére, a régi Ptk. 75. § (1) bekezdésére, (3) bekezdésére, az új Ptk. 2:42. § (1)-(3) bekezdéseire, a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (Mttv.) 7. § (1) és (3) bekezdésének rendelkezéseire, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (3) bekezdésében, a 14. § (1) bekezdésében, 21. § (1) bekezdésében foglaltakra, valamint az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Európai Emberi Jogi Egyezményének 8. Cikkének első pontjára.

A fenti jogszabályhelyek figyelembevételével azt állapította meg, hogy a magánéletbe való beavatkozás akkor sérti a személyhez fűződő jogot, ha önkényes, indokolatlan és szükségtelen. Önkényesnek kell tekinteni a beavatkozást általában akkor, ha az érintett akaratával, szándékával kifejezetten ellentétes, illetve ha arról az érintettnek nincs tudomása. A magánélet zavartalanságához fűződő alkotmányos jog olyan személyhez fűződő jog, amelyet a jogszabály abszolút hatállyal mindenkivel szemben védelemben részesít, még a szabad véleménynyilvánítás jogát gyakorló sajtóval szemben is. A magánszemélynek még akkor is, ha közszereplő, a közéletben, vagy a bulvármédiában, illetve a szórakoztatóiparban jelen van, a közéleti nyilvános szereplés körén kívül joga van a zavartalan magánéletre. A magánéletével kapcsolatban teljes joggal követelheti személyiségi jogai tiszteletben tartását, e körben különösen a legintimebb testi megjelenését, vagy szexuális megnyilvánulását. A magánszemély joga annak eldöntése, hogy a szexuális életét, testiségét a nyilvánosság elé tárja-e, amint az is, hogy ezt milyen terjedelmű nyilvánosság ismerje meg. Rögzítette, hogy a felperes kizárólag a ... kapcsolatos megnyilvánulásai körében minősül, (minősült) közismert embernek, ezen minősége azonban nem jelenti azt, hogy hozzájárulása nélkül magánélete is nyilvánosnak tekinthető. Mindezek alapján a sérelmezett közléseknek, képeknek a felperes hozzájárulása nélküli nyilvánosságra hozatala a magánéletbe való olyan jogosulatlan beavatkozást jelent, amelyért a fennálló felelősséget nem zárja ki az a tény, hogy a felperes személye iránt a bulvársajtóban fokozott érdeklődés fellelhető. A felperes hozta nyilvánosságra az őt ábrázoló fényképfelvételeket, ezzel a magánélet zavartalanságához fűződő alkotmányos jogából származó önrendelkezési jogát gyakorolta. A nyilvánosságra hozatal csak egy

zárt körben, az adott internetes oldalt kifejezetten szexuális szolgáltatás igénybevétele céljából felkeresők számára szolt. Az abszolút hatályú személyiségi jogról lévén szó, mindenki, aki erről az internetes oldalról a felperes hozzájárulása, beleegyezése nélkül bármilyen más módon felhasználja ezeket a fényképfelvételeket, a magánszféra sérthetlenségéhez fűződő jogát sérti.

A képmás- és hangfelvételhez fűződő jog megsértésére alapított keresetet a régi Ptk. 80. § (1) és (2) bekezdése és az új Ptk. 2:48. § (1) és (2) bekezdése alapján bírálta el. Rögzítette, hogy az alperesek elismerték azt, hogy a kép- és hangfelvételek készítéséhez az alperesi újságíró nem kérte a felperes hozzájárulását, a közzétételhez sem kérték előzetesen a felperes hozzájárulását, így a jogsértés megvalósult.

A becsület megsértésére vonatkozó felperesi kereseti kérelem vonatkozásában a régi Ptk. 76. §-ában és az új Ptk. 2:45. § (1) bekezdésében foglaltakra hivatkozással rögzítette, hogy az alperesi jogelőd a felperes hozzájárulása nélkül a felperes szexuális életét a legszélesebb nyilvánosság elé tárta, ez az alperesi magatartás alkalmas volt arra, hogy a felperes társadalmi elismertsége kedvezőtlenül megváltozzék, ebből következően pedig az alperesi jogelőd megsértette a felperes becsületét még abban az esetben is, hogy ha a fényképek a felperestől származnak, és azok tartalma nem valótlan.

Az emberi méltóság megsértése körében rögzítette, hogy a felperes testi, illetve szexuális életével kapcsolatban korábban a médiában nem jelent meg ilyen jellegű közlés, szöveges, vagy képi tartalom. Az alperesi jogelőd olyan tartalmú cikkeket jelentetett meg a felperesről, amelyek szerint a felperes prostituáltként tevékenykedett. A prostitúcióról való közlés függetlenül annak ...tartalmától, olyan a széles társadalom által el nem fogadott magatartási forma, amelyről való nyilvános közlés jelentősen és negatívan befolyásolja a felperes személyéről alkotott értékképletet amellet, hogy ennek nyilvánosságra hozatala a felperesnek lelki sérelmet is okozott. Mindezek alapján megállapította, hogy a perbeli esetben mind a becsület, mind az emberi méltóság sérelme megtörtént, mivel ...-én mintegy szenzációszámba menő hírként tudatta az alperesi jogelőd a széles nyilvánossággal, hogy a felperes, az egykori ... sztár prostituáltként tevékenykedik.

A régi Ptk. 78. § (1) és (2) bekezdésének, valamint az új Ptk. 2:45. § (2) bekezdésének szabályozása alapján a jóhírnév megsértésének megállapítására vonatkozó kereseti kérelem elutasítása körében arra hivatkozott, hogy az alperesi jogelőd kizárólag a való tényekről számolt be, hamis színben nem tüntette fel a felperes személyét, tevékenységét, ezért a közlések a felperes jóhírnevét nem sértették.

A jogsértésre való tekintettel a régi Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontja, az új Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja, a régi Ptk. 84. § (1) bekezdés b), c), d) pontjai, az új Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b) és c) pontjai szerinti objektív jogkövetkezményeket alkalmazta. A nem vagyoni kártérítés vonatkozásában a régi Ptk. 339. § (1) bekezdése, 355. § (1) bekezdése, az új Ptk. 2:52. § (1) bekezdése alapján hivatkozott arra, hogy az alperesi jogsértés tárgyi súlya kiemelkedő, az alperesi jogelőd kiadásában megjelenő négy írott sajtótermékben, valamint nyolc internetes sajtótermékben valósult meg, ezenfelül a felperes tudta és beleegyezése nélkül készült rejtett kamerás felvételt is közzétett az alperesi jogelőd. A felperes tiltakozása után is folytatta az alperesi jogelőd a jogsértő magatartását, és azt követően sem hagyott fel azzal, hogy a bírósági jogérvényesítésről tudomást szerzett. Figyelemmel volt arra is, hogy az alperesi jogelőd kiadásában megjelenő ... a legnagyobb példányszámmal megjelenő ... volt. A Pp. 163. § (3) bekezdése alapján köztudomású tényekre hivatkozással mérlegelés alapján 2.500.000 forint összegű nem vagyoni kártérítést talált megalapozottnak, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A késedelmi kamat fizetési kötelezettséget a Pp. 360. § (1) és (2) bekezdése alapján a legelső jogsértő újságcikk megjelenésének napjával határozta meg.

Az I. rendű alperes javára a perköltség összegét a 32/2003 (VIII. 22.) IM rendelet alapján állapította meg. A felperes és a II. rendű alperes vonatkozásban a perköltségről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy azt maguk viselik. Az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt illetéket pedig az eredetileg előterjesztett 10.000.000 forintos kereseti kérelemhez igazodó pervesztesség-pernyertessége alapján alapján osztotta meg a felperes, valamint a II. rendű alperes között.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a II. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását kérte perköltségben marasztalással együtt.

Előadta, hogy a felperes volt az, aki nyilvánosan hirdette szexuális tevékenységét pénzért, így tevékenységét foglalkozásszerűen folytatta. A kifogásolt cikkekben nem olyan szerelmi viszonyról, vagy aktusról tudósított, amelyeket őszinte érzelmek, vagy magánjellegű indíttatás vezérel, ebből kifolyólag a magánélet megsértése fogalmilag kizárt. E körben hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla egy másik perben hozott határozatára. Megjegyezte, hogy a prostitúció nem számít szabálysértésnek, illetve bűncselekménynek, a foglalkozások egységes osztályozási rendszerébe is bekerült, így ezen tevékenységet a magánélet részének nem lehet tekinteni. Az alperesi jogelőd cikkei sem a becsületét, sem az emberi méltóságát nem sértették a felperesnek, hiszen a leírtak nem voltak valótlanok, illetve a megfogalmazásmódjuk sem volt indokolatlanul bántó. Hivatkozott arra, hogy a felperes jelentette meg magáról a képeket, azok bárki számára hozzáférhetővé váltak, alappal nem számíthatott arra, hogy foglalkozásának híre szűk körön belül marad. A felperes volt az, aki korábban úgy döntött, hogy celeb lesz, ezzel az elhatározással indult a ... című nagy nézettségű műsorban. Az ismertség nem szűnik meg egy csapásra. A felperesnek számolnia kellett azzal is, hogy az erotikus képek sokakban megütközést keltenek, ezért másoktól neki nem tetsző kritikát kap. Hivatkozott arra is, hogy a felperes révén kerültek ezek a képek nyilvánosságra azok után, hogy a felperes erotikus tartalmú, kifejezetten kihívó felvételeket mutatott meg magáról, így a formális jogsértésen túl semmilyen hátránnyal nem járhattak. Az újságíró által készített videó rossz minőségű, azon a felperes nem ismerhető fel. A felperes semmilyen bizonyítást nem ajánlott fel kárának bizonyítására, ilyen mértékű kártérítés pusztán köztudomású tényekre való hivatkozással nem ítéltető meg.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú határozat helybenhagyását kérte, annak helyes indokaira tekintettel, arra hivatkozva, hogy az elsőfokú eljárás során a jogi érvelését már részletesen kifejtette.

A II. rendű alperes fellebbezése részben alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül, a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján.

A jogvitában irányadó jogszabályok rendelkezéseit az elsőfokú bíróság helyesen ismertette, arra a másodfokú bíróság visszautal, azzal a pontosítással, hogy az új Ptk. rendelkezéseit annak hatályba lépésének időpontjára tekintettel, valamint az új Ptk. 8. § (1) és (2) bekezdésében foglalt rendelkezések alapján a ... napján a ... internetes sajtótermékben megjelent cikk vonatkozásában kell alkalmazni. Az egyéb cikkek tekintetében, azok megjelenésének időpontjára tekintettel, a régi Ptk. rendelkezései az irányadóak.

A Fővárosi Ítéltábla egyetért az elsőfokú bíróság által a magánélethez való jog körében rögzítettekkel azzal, hogy a magánszférához való jog körébe beletartozik a rejtőzködés joga. Az egyén maga jogosult eldönteni azt, hogy magánéletének melyik szegmensét kívánja megosztani a külvilággal, és a közéleti szereplőket is megilleti a magánélet zavartalansága általánosságban.

A másodfokú bíróság e körben utal arra, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága több ítéletében is kimondta, hogy mindenkinek, így a széles nyilvánosság által ismert személyeknek is biztosítva van „jogos elvárásként” a magánszférájának védelme és tisztelete (Von Hannover v. Germany, no. 59320/00, §§ 51). Az Emberi Jogok Európai Bírósága szerint a magánélet fogalma olyan személyes információkat ölel fel, amelyek vonatkozásában az egyén jogosan várja el azt, hogy azok hozzájárulása nélkül nem kerülnek nyilvánosságra (Saarsito v. Finland, no. 184/06, §§ 61). Ezenfelül a magánélet területe kiterjed a személy fizikai és erkölcsi sérthetlenségére is. Az Egyezmény 8. cikkének garanciája arra szolgál, hogy biztosítsa, hogy a személyiséget bárki kibontakoztathassa a másokkal való kapcsolatában külső behatások kizárásával (Von Hannover v. Germany, no. 59320/00, §§ 50). Az Egyezmény 8. cikke alá eshetnek foglalkozási és üzleti tevékenységek is. Ennek megfelelően az egyén és a harmadik személyek között van egy interaktív-zóna, amely a nyilvánossággal való összefüggése ellenére is, a magánélethez tartozónak minősülhet (P.G. and J.H. v The United Kingdom, no 44787/98, §§ 56).

Az érintett személy magánélet szférájába tartozik az, hogy milyen tevékenységgel biztosítja vagyoni szükségleteinek kielégítését, milyen foglalkozást űz, milyen munkák végzésével biztosítja saját, illetve családja létfenntartását. Amennyiben az érintett személy az ilyen jellegű tevékenységének igénybevitelére nyilvános felhívást tesz közzé, és így azt valójában hirdeti, akkor ténylegesen a nyilvánossággal megosztja a magánéletének ezen részét, maga mond le ebben a körben a jogszabályok által biztosított abszolút jogának, a magánélet tiszteletben tartásának a védelméről.

Egyetértett azzal is a másodfokú bíróság, hogy nem lehet kétséges az sem, hogy a szexuális élet a magánszféra intim része, annak védelme fokozott. Ugyanakkor a perbeli jogvita eldöntése során nem hagyható figyelmen kívül annak ténye, hogy a kifogásolt cikkrészleteket annak okán tárta a II. rendű alperesi jogelőd az olvasói elé, hogy a ... ismertté vált felperes az interneten hirdette szexuális tevékenységre vonatkozó szolgáltatásait.

A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy az úgynevezett rejtőzködés jogáról való lemondásnak a vizsgálata keretében nem az bírt jelentőséggel, hogy a felperes hirdetett tevékenysége szexuális jellegű volt. A nyilvánossághoz fordulás, a reklámozás megítélése során nem bírt relevanciával, hogy az érintett milyen szolgáltatásának az igénybevitelére buzdít, kizárólag azt kellett figyelembe vennie a másodfokú bíróságnak, hogy a felperes saját magatartásával, önszántából mondott le életének ezen szegmensére vonatkozóan a magánélet védelméhez fűződő jogáról.

A másodfokú bíróság ebben a körben hivatkozik a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.22.145/2010/3. számú ítéletére is, amely szerint nem eredményezheti a magánszférához fűződő személyiségi jog megsértésének megállapítását az olyan tevékenység bemutatása, amelyet az érintett személy nyilvánosan közzétett hirdetéssel reklámozva végez. Az ezen ítéletben foglalt megállapításokat a Fővárosi Ítéltábla továbbra is irányadónak tekinti a hasonló jogviták elbírálása során.

Azon felperesi hivatkozás körében, miszerint a szolgáltatásait csak egy szűk, zárt körben tette megismerhetővé, a másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a felperes személyes előadása alapján is megállapítható volt az, hogy az általa közzétett hirdetések más internetes oldalakon is elérhetővé váltak. Az internetes hirdetések jellegük folytán meg nem határozható személyi kör számára válnak

megismerhetővé, a felperesnek így számolnia kellett azzal a hirdetések közzétételekor, hogy a figyelemfelhívásra szolgáló közlései bárki számára, és nem csak olyan személyek számára válnak hozzáférhetővé, akik a szexuális szolgáltatásait esetlegesen igénybe kívánják venni.

A becsület és emberi méltóság megsértésének megállapítására vonatkozó kereseti kérelem körében a másodfokú bíróság rögzíti, hogy a jogi képviselővel eljáró felperes nem jelölte meg konkrétan, hogy melyek azok az egyes közlések, amelyek esetlegesen nem a fentiek szerint bárki számára elérhetővé vált felperesi hirdetésből voltak megállapíthatóak, illetve következtethetőek. A bíróságnak nem feladata az a polgári perben, hogy a peres felek tényelődadásait pótolja, illetve a felperes által esetlegesen nem hivatkozott körülményeket is figyelembe vegye. A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a felperes jogi képviselőjén keresztül úgy nyilatkozott, hogy ténylegesen az sértette a személyiségi jogait, ahogy az alperesi jogelőd a felperes tevékenységét az olvasókkal közölte. A közlésekről általánosságban pedig az mondható el, hogy azok valós ténybeli alapon nyugodtak a felperesi előadás szerint is, kifejezőmódjukban pedig nem voltak indokolatlanul bántóak, sértőek. A közlések alapját pedig az képezte általánosságban, hogy a felperes volt az, aki az önként olyan tevékenységet végzett ellenszolgáltatás ellenében, amelyet a társadalom többsége elítélendőnek tart. Mindezek alapján a cikkek közlései a felperes becsületét és az emberi méltóságát sem sértettek meg.

A fentiek következtében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, és a másodfokú ítélet rendelkező részében megjelölt cikkekben írtak okán a magánélethez való jogának, a becsületének és az emberi méltósága megsértésének megállapítása iránti keresetet elutasította.

A képmás- és hangfelvétel védelméhez fűződő jog megsértése körében a másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját. Az, hogy korábban a felperes a ... szerepelt, nem eredményezi azt, hogy a későbbiek során nem a ..., hanem az egyéb tevékenységével, életével kapcsolatos felvételeket a hozzájárulása nélkül nyilvánosságra lehetne hozni. Szintén a képmás- és hangfelvétel védelemhez fűződő jog megsértését jelenti, hogy az alperes munkatársa a felperesről tudomása nélkül rejtett kamerás videofelvételt készített. A bíróság e körben rámutat, hogy a rejtett kamerás videofelvétel címlapon közzétett címe és a hozzá kapcsolt cikkek szövege alapján egyértelmű az átlagolvasó számára is, hogy a rejtett kamerás felvételen a felperes látható, így a II. rendű alperesnek a felismerhetőség hiányára vonatkozó állítása nem foghat helyt.

A másodfokú bíróság megjegyzi az elsőfokú bíróság jogsértést megállapító rendelkezései körében, hogy a nyomtatott és az internetes sajtótermékben közzétett felperesről készült fényképfelvételek a képmás védelméhez fűződő jogát sértették meg a felperesnek, míg a rejtett kamerával készült videofelvétel, mivel az a felperes hangját is tartalmazta, a felperes képmás védelméhez fűződő jogán felül a hangfelvétel védelméhez fűződő jogát is megsértette.

A másodfokú bíróság a nyomtatott, valamint az internetes sajtótermékben megjelent közlésekkel ellentétben, a II. rendű alperesi jogelőd azon magatartását, hogy a felperesről készült rejtett kamerás felvételt a későbbiek során megjelent internetes cikkekben ismét elérhetővé tette, olyan magatartásnak minősítette, ami sértette mind a felperes magánélet védelméhez fűződő személyiségi jogát, mind a becsületét, valamint az emberi méltóságát. A másodfokú bíróság e körben hangsúlyozza, hogy nem vitásan a rejtett kamerás felvétel a felperes hozzájárulása nélkül készült. A felek egyező előadása alapján megállapítható, hogy ezen rejtett kamerás felvétel a felperes által ellenszolgáltatás ellenében végzett szexuális tevékenységével kapcsolatosan készült, azonban ellentétben a korábban hivatkozott közlésekkel, a felperes a nyilvánosság számára a munkavégzésével kapcsolatos videofelvételt nem közölte. A rejtett kamerás videofelvétel a felek

nyilatkozatai alapján már nem lelhető fel, a per iratai között egy médiaszolgáltató által sugárzott műsorszám került csatolásra, amelyben rövid részlet látható ezen videokamerás felvételtől. A rövid részlet alapján is megállapítható, hogy a felperes hangja hallatszik a rejtett kamerás videofelvételen, illetve a felperes azon meztelenül látható. A munkavégzés jellege, annak során az egyes ügyfelekkel folytatott beszélgetés tartalma, figyelemmel arra, hogy e körben a felperes a nyilvánosságához információkat nem tett közzé, továbbra is olyan szférának minősül, ami a magánélet védelmének oltalma alá esik arra figyelemmel is, hogy a felperest meztelenül ábrázolták a rejtett kamerás felvételen. A másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy ezen videofelvételek közzétételével, illetve elérhetőségének hivatkozásával a II. rendű alperesi jogelőd megsértette a felperes által megjelölt jogokat.

A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy egységes a joggyakorlat a tekintetben, hogy a rejtett kamerával történő felvétel elkészítése jogsértőnek minősül kivételes esetektől eltekintve, azonban jelen jogvitában közérdeklődésre számot tartó körülményről, közérdekű vitához való hozzájárulásról, illetve egyéb módon nem beszerezhető bizonyítékról nem beszélhetünk. A rejtett kamerás videofelvétel készítését, annak felhasználását pedig szenzációhajhászás, az olvasóközönség kíváncsiságának kielégítése nem szolgálhatja.

A másodfokú bíróság a Ptk. 84. § (1) bekezdés b) és c) pontja objektív jogkövetkezmények alkalmazása vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, arra való tekintettel, hogy a perbeli cikkekben írtakat nem tekintette jogsértőnek, és jogsértést a fényképfelvételek, valamint a rejtett kamerás videofelvételek közzétételén kívül nem állapított meg.

A másodfokú bíróság nem találta eltúlzottnak az elsőfokú bíróság által meghatározott nem vagyoni kártérítés összegét, annak ellenére sem, hogy a másodfokú bíróság bizonyos jogsértések megállapítására irányuló kereseti kérelmeket nem talált megalapozottnak. A felperesről készült fényképfelvételek nagy része a felperest kihívó, intim helyzetben, ezen felül bizonyos képek a felperest meztelenül is ábrázolják. Az alperesi jogelőd a perbeli időszakban a legnagyobb példányszámban kiadott ... minősült, és több számában a címlapon, illetve az újság egyéb részeiben kiemelt témaként kezelte a felperes tevékenységét, és ehhez illusztrációként felhasználta a felperesről készült fényképfelvételeket. A felperesről készült videofelvétel pedig a felperest meztelenül ábrázolja tárgybeli tevékenységének kifejtésével kapcsolatosan. A felperes nem vitásan korábban szerepelt olyan műsorszámokban, amelyekben fehérneműben volt látható. Azonban ezen műsorszámokban való önkéntes szerepvállalása után is súlyos hátrányokkal jár az a felperes számára, ha hozzájárulása nélkül, olyan jellegű képeket tesznek róla közzé, amelyek elkészítésnek eredeti célja egyértelműen az volt, hogy mások iránta való szexuális érdeklődését felkeltse. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban is, hogy alperesi jogelőd ismétlődő jogsértő tevékenysége köztudomásúan súlyos hátrányos következményekkel járt, így további bizonyítási eljárás nem volt szükséges a nem vagyoni kártérítés összegének meghatározásához.

A másodfokú bíróság nem látta annak indokát, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából megállapítható Pp. 81. § (1) bekezdésének második mondata szerinti perköltség viselési szabálytól az elsőfokú eljárásra vonatkozóan eltérjen, annak ellenére, hogy az ítéletet részben megváltoztatta.

A másodfokú határozat eredményeként a fellebbezés vonatkozásában a II. rendű alperes 25%-ban tekinthető pernyertesnek, ezért a Fővárosi Ítéltábla a perköltségviselés tárgyában a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott a felperes, valamint a II. rendű alperes viszonyában. A másodfokú perköltség összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, az (5) bekezdése, és 4/A. §-a alapján állapította meg. A tárgyi illetékfeljegyzési

jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték a fellebbezés pertárgyának értékére való tekintettel 200.000 forint, melyből a fent megállapított pervesztesség-pernyertességére tekintettel a felperes köteles viselni 50.000 forint, míg a II. rendű alperes 150.000 forint fellebbezési illetéket. Az illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezés a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén alapul.

A Fővárosi Ítéltábla utal arra, hogy az elsőfokú bíróság a támadott ítéletében az ideiglenes intézkedést elrendelő 68.P.22.966/2013/4. számú végzését nem helyezte hatályon kívül, így a végzés a jelen ítélet kihirdetésével a Pp. 156. § (8) bekezdése alapján hatályát veszítette.

Budapest, 2017. október 26.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő